

pobožno kako je i živio 11. prosinca 1719, u 59. godini života.⁵⁵

Još kao trogirski biskup Cupilli je dolazio u doticaj s OO. Franjevcima, koji su vršili duhovnu pastvu po dalmatinskoj zagori u njegovoj biskupiji. Tom prigodom vidio je njihov neporočan život, njihovu požrtvovnost i zauzimanje za narod u duhovnom i vremenitom pogledu, pa ih je u velike cijenio i volio. Budući da su OO. Franjevci imali u svojoj sredini vrlo učenih redovnika, kad je postao splitskim nadbiskupom, želio ih je imati u svom gradu u nakani da njima povjeri uzgoj svoje sjemenišne mladeži. Kad su im Turci u Sinju uništili samostan i crkvu i kad su bili prisiljeni da u Splitu traže zaklonište, nadbiskup Cupilli, misleći da će se sada ispuniti njegove osnove i nade, primio ih je s velikim veseljem. Koliko je do njega bilo, dozvolio je da im se preda crkva Gospe od Pojišana i da mogu uza nju graditi samostan. Pače, kad su naši Oci uputili u istu svrhu molbu na dužda mletačkoga, on im je molbu preporučio svojim popratnim pismom.⁵⁶ God. 1717. tražio je O. Lovru Šitovića, da bi predavao filozofiju i teologiju u njegovom sjemeništu. Starešinstvo provincije dalo mu ga je i s njim još O. Bernarda Nagnanovića, koga je god. 1718 zamijenio O. Marijan Lekušić.⁵⁷

Nadbiskup je želio da OO. Franjevci podignu u Splitu svoje škole bilo gimnazijalne bilo bogoslovne, e da i njegovi đaci mogu u njima učiti te ne moraju ići u strani svijet. U tu svrhu piše na definitivni zbor 17. travnja 1717: »... Gospodin Bog u mudrosti poklona dostojnoj obično izvodi iz nesreće našu braću. Dopustio je da god. 1715 budu razrušeni crkva i samostan u Sinju, da bi serafinski Red imao zgodu podignuti u ovom gradu jednu dičniju ustanovu. To će biti učilište, gdje će se s redovničkom mladeži i crkvena moći okoristiti, a nauci će se umnožiti čestim raspravama, jer ovdje ima dosta časnih i mudrih

⁵⁵ Farlati, n. mj. 3, 532—541; 4, 439.

⁵⁶ »Upogled Pojišana stvar mi je na sreću, i ja sam učinio koliko sam mogao izvješćem, koje sam predao onomu koji to može svojom vlašću ostvariti.« U pismu od 17. IV. 1717. Izvornik u Prov. arh. u Šibenik, prepis na više mjesta; Zlatović, Monografije, 274.

⁵⁷ LAPS, 97, 99, 115; LAPM, 117; Zlatović, Monografije, 251.